Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Grigorii Cazacu
Dosarul nr. 2rc-22/25 (2-24144961-02-2r-04022025)

D E C I Z I E

03 martie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Panov Ana
Judecătorii Corlăteanu Diana și Bagrin Lucia

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de Primarul General mun. Chișinău,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 decembrie 2024, prin care a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL„Estate Invest Company” împotriva SRL „Petromol-Energy” și SRL „Inamstro” cu privire la constatarea Contractului de societate civilă ca fiind ineficient și radierea din Registrul bunurilor imobile a grevării cu superficie a terenului,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 12 decembrie 2024, reprezentantul reclamantului SRL „Estate Invest Company” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Petromol-Energy” și SRL „Inamstro” cu privire la constatarea Contractului de societate civilă ca fiind ineficient și radierea din Registrul bunurilor imobile a grevării cu superficie a terenului.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantului SRL „Capital Investments” a formulat și cerință cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, prin interzicerea Primarului General al mun. Chișinău să elibereze acte permisive, autorizația de construire referitor la îndeplinirea lucrărilor de construcție pe terenul nr. cadastral ***** cu suprafața de ***** situat în *****, până la soluționarea cauzei în fond.

În susținerea acesteia a indicat precum că, neasigurarea acțiunii până la soluționarea irevocabilă a cauzei va duce la pronunțarea unei hotărâri judecătorești iluzorii, contrar art.6 CEDO.

Mai mult, se invocă caracterul necesar al asigurării, întrucât obiectul litigiului îl constituie ineficiența Contractului de societate civilă din 10 iunie 2024, prin urmare, consideră că, în lipsa măsurilor asigurătorii nimic nu împiedică Primarul General al mun. Chișinău să elibereze acte permisive în privința obiectului contractului litigios contrar intereselor legitime urmărite prin acțiune.

Afirmă că, autorizația de construire reprezintă un bun în sensul CEDO. Eliberarea autorizației de construire în privința terenului nr. cadastral ***** ar legaliza ilegalitatea contractului și ar constitui un drept în favoarea pârâților ce va putea fi opus împotriva unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

Consideră că instanța de judecată nu poate rămâne pasivă la moment întrucât caracterul efectiv al hotărârii ce urmează a fi pronunțată depinde de asigurarea acțiunii, iar SRL „Estate Invest Company" ca și orice alt reclamant nu merită să-și revendice dreptate prin intermediul instanțelor judecătorești ca în final să-i fie opusă o autorizație de construire ce ar putea acoperi ilegalitatea comisă de SRL „Petromol-Energy" și SRL „Inamstro", or, autoritatea publică locală a emis SRL „Inamstro" Certificatul de urbanism pentru proiectare, existând riscul să fie adoptată autorizația de construire cu privire la autorizarea lucrărilor de construcție pe acest teren, care constituie obiect al Contractului de societate civilă dintre SRL „Estate Invest Company" și SRL „Petromol-Energy". Acest exercițiu de emitere al actului, ar face iluzorie și imposibilă de executat eventuala hotărâre judecătorească cu privire la ineficiența contractului a societăților pârâte și radierea înscrierii din registrul bunurilor imobile.

Mai mult, relevă că, potrivit prescripțiilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (art. 1 al Protocolului 1), titularului acestuia (i.e. SRL „Estate Invest Company") nu-i pot fi create proceduri excesive pentru restabilirea în drepturile sale, întrucât, astfel s-ar încălca dreptul la un proces echitabil (art. 6 al Convenției).

Drept urmare, consideră imperios necesar ca instanța să dispună asigurarea acțiunii prin interzicerea Primarului General al mun. Chișinău la eliberarea Autorizației de construire pe terenul nr. cadastral ***** situat în *****, până la soluționarea cauzei în fond.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 decembrie 2024 s-a admis cerința privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii formulată de S.R.L. „Estate Invest Company" (IDNO 1015600009048, sediul mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 15, ap. 52). S-a interzis Primarului General al mun. Chișinău să elibereze acte permisive, autorizația de construire pe terenul nr. cadastral *****, cu suprafața de *****, situat în *****, până la examinarea cauzei în fond.

Solicitarea recurentei:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 24 decembrie 2024, Primarul General al mun. Chișinău a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 decembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond, soluționarea problemei în fond și respingerea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, Primarul General al mun. Chișinău a menționat că, instanța a intervenit în atribuțiile Primarului General al mun. Chișinău fără a-i da dreptul de a se expune pe marginea litigiului în cauză. Cu atât mai mult potrivit art. 21 alin. (1) al Legii nr. 163 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie din 09.07.2010, Certificatele de urbanism şi autorizaţia de construire/desfiinţare se emit de către primarii municipiilor, oraşelor, comunelor şi satelor pentru construcţii (lucrări de construcţie/desfiinţare) de orice destinaţie şi tip de proprietate.

Mai mult ca atât, potrivit art. 15 alin. (1) pct. 3, lit. a) al Legii nr. 136 din 17.06.2016 privind statutul municipiului Chişinău în domeniul reglementării administrative şi normative a activităţii persoanelor fizice şi juridice de pe teritoriul municipiului Chişinău, primarul exercită următoarea atribuţie: eliberează autorizaţii şi alte acte permisive prevăzute de lege, având dreptul de a le suspenda sau revoca din motive temeinic justificate.

Reieşind din limitele pretenţiilor formulate de reclamant în cererea de chemare în judecată reclamantul contestă Contractul de societate civilă încheiat între SRL ”Petromol-Energy” şi SRL ”Inamstro”, iar măsura de asigurare se referă la interzicerea eliberării autorizaţiei de construcţie de către Primarul General, astfel, în perspectiva unei hotărâri pronunţate de instanţa de judecată, va fi considerată ca o substituire a atribuţiilor autorităţilor publice, întrucât acordarea unui astfel de drept este luată exclusiv de organul abilitat cu aceste atribuţii prin lege.

Cu atât mai mult, reclamantul nu a prezentat careva probe care ar demonstra în ce mod eliberarea autorizaţiei de construire v-a duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

Totodată, de către reclamant nu au fost aduse careva probe plauzibile, care ar demonstra că prin eliberarea unor acte permisive de către Primarul General ar duce la riscuri eminente grave de cauzare de daune, acestea fiind pur declarative.

Or, instanţa la admiterea cererii de asigurare a acţiunii urma să acţioneze conform prevederilor legale, şi să motiveze care acţiuni ale Primarului General ar putea duce la prevenirea unui prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil.

Cu atât mai mult, instanţa făcând referire la art. 175 Cod de procedură civilă, indică că măsurile aplicabile printre care şi interzicerea pârâtului în săvârşirea unor anumite acte, iarăşi încalcă grav prevederile legale şi anume că pârât în cauza civilă nu este Primarul General, dar SRL ”Petromol-Energy” şi SRL ”Inamstro” şi doar faţă de ei pot fi aplicate careva măsuri asigurătorii.

Astfel, coroborând dispoziţiile normelor legale cu motivele faptice puse de către reclamant la baza cererii privind eliberarea ordonanţei provizorii, constată că reclamantul, contrar obligaţiei sale prevăzute de art.118 CPC nu a demonstrat instanţei de judecata prin careva circumstanţe reale, probe pertinente şi concludente, faptul că pretenţia revendicată de reclamant este întemeiată şi că emiterea încheierii privind asigurarea acţiunii este necesară pentru evitarea consecinţelor grave şi ireparabile pentru reclamant.

De aici concluzionează că, pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile invocate de către SRL ,,Estate Invest Company”, în cererea sa de asigurare a acţiunii, este unul pur declarativ, ori la cererea lipseşte orice probă care ar demonstra acest fapt.

În acest sens consideră că reclamantul a eşuat în a aduce probe concludente şi plauzibile prin care s-ar demonstra existenţa unor posibile pagube iminente şi că neaplicarea măsurilor asigurătorii ar putea duce la imposibilitatea executării hotărîrii.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data *examinării recursului, nu a fost depusă referință asupra recursului.*

La data de 17 februarie 2024 SRL ”Inamstro” a depus referință pe marginea recursului înaintat, solicitînd admiterea recursului înaintat de Primarul General al mun. Chișinău. A menționat că, deja după ce au fost aplicate măsurile de asigurare și după ce

Primarul general al mun. Chișinău a depus recurs, reclamantul în prezenta acțiune- SRL ”Estate Invest Company” a depus cerere cu privire la renunțarea la acțiune. Indică că, obiectul prezentului litigiu este relația juridică născută în baza Contractului de Societate Civilă din 10 iunie 2024. În nici o formă nu este contestat dreptul de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral ***** sau vreun act translativ de proprietate ce ține de acest teren, iar Primarul general al mun. Chișinău nu este participant în litigiul dat.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 20 decembrie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 24 decembrie 2024 (f. d. 47-56).

Astfel, recursul declarat de Primarul General al mun. Chișinău împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 decembrie 2024 se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul întemeiat și pasibil de a fi admis, iar încheierea instanței de fond casată, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) și c) Cod de procedură civilă în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte, și **să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el.**

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Din actele cauzei rezultă că, la 12 decembrie 2024, reprezentantul reclamantului SRL ,,Estate Invest Company” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ,,Petromol-Energy” și SRL „Inamstro” cu privire la constatarea Contractului de societate civilă ca fiind ineficient și radierea din Registrul bunurilor imobile a grevării cu superficie a terenului.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantului SRL ,,Capital Investments” a formulat și cerință cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, prin interzicerea Primarului General al mun. Chișinău să elibereze acte permisive, autorizația de construire referitor la îndeplinirea lucrărilor de construcție pe terenul nr. cadastral ***** cu suprafața de ***** situat în *****, până la soluționarea cauzei în fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 decembrie 2024 s-a admis cerința privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii formulată de S.R.L. ,,Estate Invest Company” (IDNO 1015600009048, sediul mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 15, ap. 52). S-a interzis Primarului General al mun. Chișinău să elibereze acte permisive, autorizația de construire pe terenul nr. cadastral *****, cu suprafața de *****, situat în *****, până la examinarea cauzei în fond.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul judiciar constată că, instanța de fond eronat a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.

La caz, Colegiul judiciar relevă că în argumentarea soluției sale, prima instanță a reținut că, deoarece reclamantul și-a executat sarcina expunerii motivelor pentru care urmează a fi admisă, prin dispunerea interzicerii Primarului General al mun. Chișinău să

elibereze acte permisive, autorizația de construire referitor la îndeplinirea lucrărilor de construcție pe terenul nr. cadastral ***** cu suprafața de ***** situat în *****, până la examinarea cauzei în fond. Or, aceste cerințe ar garanta posibilitatea realizării pretenţiilor din acţiune în cazul satisfacerii acesteia și ar contribui real la executarea ulterioară a unei eventuale hotărârii judecătoreşti adoptate, fiind un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces, constituind o garanţie acordată reclamantului și are drept scop înlăturarea producerii efectelor acestei notificări, care ar putea fi ireparabile.În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar reiterează că asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim și să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtei trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului. Depășirea scopului asigurării echivalează cu încălcarea gravă a drepturilor pârâte în cadrul procesului civil.

În acest sens, Colegiul conchide că instanța ierarhic inferioară a omis să argumenteze necesitatea instituirii măsurilor de asigurare prin prisma aprecierii pericolului eventualei imposibilități de executare ținut de substanța obiectului acțiunii.

Instanța de recurs remarcă că argumentele primei instanțe nicidecum nu justifică necesitatea aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, or instanța de fond s-a expus prin măsura de asigurare prin care a interzis Primarului General al mun. Chișinău să elibereze acte permisive, autorizația de construire pe terenul nr. cadastral *****, cu suprafața de *****, situat în *****, până la examinarea cauzei în fond, contrar prevederilor art. 175 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, care stipulează că în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică **altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el, or** în perspectiva unei hotărâri pronunţate de instanţa de judecată, va fi considerată ca o substituire a atribuţiilor autorităţilor publice, întrucât acordarea unui astfel de drept este luată exclusiv de organul abilitat cu aceste atribuții prin lege.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs reține și faptul că, prin depășirea scopului asigurării acțiunii se va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil, cărora i s-ar putea cauza prejudicii irecuperabile.

Colegiul judiciar accentuează că, în jurisprudenta CEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu - unul din elementele noțiunii mai largi de proces echitabil- impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul” ei (cauza Ankerl contra Suediei, hotarârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost - Huler contra Suediei, hotarârea 1997-I/24 noiembrie 1997).

Totodată, instanța de recurs punctează că, legislația procesuală civilă lasă judecătorului posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real și ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamanta/intimată.

Astfel, în contextul aplicării măsurilor asiguratorii, Curtea Europeană a subliniat că, atât în procesul penal, cât şi în procesul civil, este importantă demonstrarea existenţei riscului întârzierii aplicării măsurii (periculum in mora) (a se vedea DCC nr.55 din 4 mai 2023, § 56; Fabrizio Stefano Piras v. San Marino (dec.), 27 iunie 2017, § 53).

De asemenea, în jurisprudenţa sa, Curtea a reţinut că măsurile provizorii, aplicate în fiecare caz separat examinat de instanţa de judecată, ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei pagube ireparabile (HCC nr. 31 din 1 octombrie 2013, §72).

Aşadar, atunci când există riscul ca o măsură să impună o sarcină excesivă, trebuie să existe anumite garanții procedurale, astfel încât să se asigure că funcționarea sistemului și impactul acestuia asupra drepturilor de proprietate ale solicitantului nu sunt nici arbitrare, nici imprevizibile (a se vedea, de exemplu, Džinić v. Croația, 17 mai 2016, § 68).

În această ordine de idei, Colegiul judiciar notează că, conform art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe, în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Colegiul judiciar remarcă că simpla existență a pretențiilor nu justifică temeinicia cererii de asigurare a acțiunii, în condițiile în care scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată.

În acest sens, Colegiul judiciar apreciază ca fiind incorectă soluția instanței de fond, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, așa cum a fost menționat.

Mai mult ca atât, asigurarea acțiunii civile este o măsură care implică anumite restricții și imixtiuni în sfera drepturilor pârâtei, *iar în litigiul din speță* și a unor terțe persoane care nu sunt participanți la proces. Astfel, la caz nu este întrunit caracterul de raționalitate și temeinicie a cerințelor solicitantei despre aplicarea măsurilor de asigurare. Aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii impune limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază simple afirmații, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative. Or, măsura în cauză limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale persoanei apărate de art.46 al Constituției Republicii Moldova și art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Măsura sechestrului asupra bunurilor reprezintă o ingerință directă în exercitarea dreptului său de proprietate. Prin urmare, încălcarea de către stat a acestui drept, urmează a fi realizată doar în circumstanțe excepționale, cu asigurarea unui echilibru justificativ între interesele generale ale societății în coraport cu interesele individuale.

Colegiul judiciar accentuează că, în jurisprudenta CEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu- unul din elementele noțiunii mai largi de proces echitabil- impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul” ei (cauza Ankerl contra Suediei, hotarârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost - Huler contra Suediei, hotărârea 1997-I/24 noiembrie 1997).

În același timp, Colegiul civil reiterează că, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantei.

Deci, Colegiul evidențiază că reclamanta/intimată SRL„Estate Invest Company” nu a prezentat probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii. Or, nici nu este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate, modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate de SRL„Estate Invest Company”.

Prin urmare, Colegiu civil conchide că, instanța de fond eronat a concluzionat asupra necesității admiterii cererii de asigurare a acțiunii în sensul formulat de SRL„Estate Invest Company”.

Reieșind din faptul că argumentele recursului declarat de Primarul General al mun. Chișinău sunt întemeiate, instanţa de recurs consideră necesar de a admite recursul, a casa integral încheierea instanței de fond, soluționând prin decizie problema respectivă, cu respingerea cererii depuse de SRL„Estate Invest Company” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Primarul General al mun. Chișinău.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 decembrie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL„Estate Invest Company” împotriva SRL „Petromol-Energy” și SRL „Inamstro” cu privire la constatarea Contractului de societate civilă ca fiind ineficient și radierea din Registrul bunurilor imobile a grevării cu superficie a terenului, și soluționează prin decizie problema în fond, prin care:

Se respinge cererea depusă de SRL„Estate Invest Company” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Panov Ana

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Bagrin Lucia